

**Черкаський інститут пожежної безпеки імені Героїв Чорнобиля
Національного університету цивільного захисту України**

Кафедра управління у сфері цивільного захисту

Миколенко В.А., Кузнецова Л.В.

КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС

**Методичні вказівки до виконання курсової роботи для підготовки
здобувачів за першим (бакалаврським) рівнем вищої освіти в галузі
знань 08 «Право» спеціальність 081 «Право»**

Черкаси – 2020

Розглянуто та схвалено на засіданні кафедри управління у сфері цивільного захисту Черкаського інституту пожежної безпеки імені Героїв Чорнобиля (протокол №1 від «26» серпня 2020 р.)

Миколенко В.А., Кузнецова Л.В. Кримінальний процес: [методичні вказівки до виконання курсової роботи для підготовки здобувачів за першим (бакалаврським) рівнем вищої освіти в галузі знань 08 «Право» спеціальність 081 «Право»]. Черкаси: ЧПБ імені Героїв Чорнобиля, 2020. 16 с.

© Миколенко В.А., Кузнецова Л.В. Черкаський інститут пожежної безпеки імені Героїв Чорнобиля Національного університету цивільного захисту України, 2020

ЗМІСТ

ЗАГАЛЬНІ МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ.....	4
ВИБІР ВАРІАНТУ ТА ОРІЄНТОВНІ ТЕМИ ВИКОНАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ	4
СТРУКТУРА КУРСОВОЇ РОБОТИ.....	4
ОФОРМЛЕННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ.....	7
ПЕРЕВІРКА НАЛЕЖНОСТІ ВИКОНАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ ТА ЇЇ ЗАХИСТ.....	9
ПИТАННЯ ДЛЯ ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ.....	10
РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ.....	11
ДОДАТКИ.....	14

1. Загальні методичні рекомендації

Курсова робота є однією із форм організації навчального процесу, яка об'єднує в собі самостійну роботу здобувачів вищої освіти та здійснення контролю за отримуваними ними знаннями, вміннями та навичками.

Виконання, оформлення та захист курсової роботи є достатньо складним навчально-науковим процесом, що вимагає від її автора попередньої теоретичної підготовки. Хоча курсова робота виконується в межах окремої дисципліни («Кримінальний процес»), від її автора вимагаються знання з матеріального та процесуального права. Зрозуміло, що здобувач, який виконує курсову роботу, має проявити достатній рівень мовленнєвої компетентності.

Головною метою виконання та захисту курсової роботи є привиття здобувачеві вищої освіти первинних науково-дослідницьких вмінь та навичок, а саме:

- самостійно визначати та формулювати проблему дослідження;
- визначати мету, основні завдання та предмет дослідження;
- здійснювати пошук і добір необхідної інформації;
- аналізувати положення законодавства, юридичну практику та існуючі наукові позиції;
- аргументовано та послідовно висловлювати свої думки, пропозиції, робити висновки;
- правильно оформлювати науково-довідковий матеріал;
- публічно захищати підготовлену дослідницьку роботу (робити під час захисту повідомлення, відповідати на запитання, відстоювати свою точку зору тощо).

У подальшому вищевказані вміння та навички можуть зазнати свого розвитку при виконанні дипломним, магістерських чи, навіть, дисертаційних робіт.

2. Вибір варіанту та орієнтовні теми виконання курсової роботи

Варіант завдання визначається за останньою цифрою залікової книжки! Можливий вибір теми самостійно при узгодженні з викладачем.

№ варіанту	Назва теми
1.	Засади кримінального провадження
2.	Суд, сторони та інші учасники кримінального провадження
3.	Докази і доказування у кримінальному процесі
4.	Заходи забезпечення кримінального провадження
5.	Слідчі (розшукові) і негласні слідчі (розшукові) дії
6.	Особливості досудового розслідування кримінальних проступків
7.	Судовий розгляд
8.	Особливі порядки провадження в суді першої інстанції
9.	Провадження в суді апеляційної інстанції
10.	Провадження в суді касаційної інстанції
11.	Провадження у Верховному Суді
12.	Провадження за нововиявленими обставинами
13.	Особливі порядки кримінального провадження
14.	Виконання судових рішень
15.	Міжнародне співробітництво під час кримінального провадження

3. Структура курсової роботи

Курсова робота виконується з обов'язковим дотриманням вимог щодо її структури, змістовного наповнення та оформлення.

Структурно курсова робота складається із титульного аркушу, змісту, переліку умовних позначень, символів, скорочень і термінів (при необхідності), вступу, основної частини, висновків, списку використаних джерел, додатків (при необхідності).

3.1. **Титульний аркуш** курсової роботи містить найменування навчального закладу та кафедри, де виконуються дана робота; назву теми курсової роботи; прізвище, ім'я, по-батькові автора роботи та шифр академічної групи, де він навчається; науковий ступінь, вчене звання, ім'я та прізвище наукового керівника; місто і рік виконання роботи. Зразок оформлення титульного аркушу наведений у додатку № 1 до Методичних вказівок.

3.2. **Зміст** курсової роботи подається після титульного аркушу. Він містить найменування структурних частин курсової роботи та їх заголовки, якщо вони є. Не мають заголовків, зокрема, такі структурні частини як: перелік умовних позначень, символів, скорочень і термінів; вступ; висновки та список використаних джерел. Додатки можуть нумеруватися (за умови, що їх два або більше). Заголовки мають, зазвичай, тільки розділи та підрозділи, але не виключається можливість наведення заголовків до пунктів та підпунктів курсової роботи.

У змісті також вказуються номери сторінок, з яких починається викладення матеріалу кожної структурної частини курсової роботи.

3.3. **Перелік умовних позначень, символів, скорочень і термінів** наводиться перед вступом курсової роботи та за умови, що вони повторюються у роботі більше трьох разів. У тих випадках, коли умовні позначення (умовні терміни, символи, скорочення) зустрічаються в роботі менше трьох разів, їх розшифровку слід наводити у тексті при першому згадуванні.

Розшифровці не підлягають ті скорочення (умовні позначення, символи, терміни), які мають загальновідомий характер.

Перелік слід подавати двома колонками, в яких ліворуч за абеткою наводять скорочення, а праворуч – їх розшифровку.

3.4. **Вступ** курсової роботи є однією із обов'язкових структурних частин, де обґрунтовується актуальність проведення дослідження за призначеною (обраною) темою, визначаються предмет, мета, завдання та методи дослідження.

Вступ підлягає написанню тільки після завершення основної частини курсової роботи, оскільки за ходом її виконання можливі зміни та уточнення, що мають бути враховані при написанні вступу.

Актуальність теми описується у вступі шляхом вказівки на сутність науково-практичної проблеми (декількох проблем), що є предметом розгляду курсової роботи та на її (їх) невирішеність у юридичній науці.

Науково-практична проблема юридичного походження – це певна суперечливість (невідповідність, зіткнення) між вимогами законодавства та потребами практики застосування правових норм, між доктринарним (науковим) розумінням суті певних соціально-правових явищ та тим, як ці явища насправді проявляються у житті. Проблемою буде й відсутність у законодавстві відповідних нормативно-правових положень щодо впорядкування певного виду соціальних відносин, які потребують правового регулювання (прогалини законодавства).

Втім, власне на актуальність теми дослідження вказує не сама проблема як така, а її невирішеність у науці. З цього приводу у вступі, при описанні актуальності теми, здійснюється також огляд літературних джерел, в яких дана наукова проблема вже була предметом розгляду. Огляд літературних джерел дозволяє встановити прогалини у наукових розробках попередників або визначити спірні положення їх висновків (теорій) та, як наслідок, - обрати напрямок власного дослідження.

При цьому, літературні джерела не піддаються достатньо повному описанню. Коротко зазначається на те, яких аспектів торкався автор роботи та у чому її переваги і недоліки. Рекомендується описувати роботи групувати за тією, чи іншою ознакою: за хронологією видання; за розглядуваними питаннями; за змістом остаточних теоретичних висновків (положень, позицій) тощо. Завершується опис літературних джерел висновком про ступінь наукової розробленості тих проблемних питань, що розглядаються у курсовій роботі.

Об'єкт та предмет дослідження. *Об'єкт дослідження* – частина об'єктивної реальності, процес або явище, яка породжує проблемну ситуацію, що потребує вивчення. Найчастіше усього в юридичних дослідженнях (насамперед галузевих юридичних науках) об'єкт визначають як коло конкретних суспільних відносин.

Предмет дослідження – це найістотніші аспекти, властивості, відносини об'єкта дослідження, які недостатньо ще вивчені та мають велике значення для сучасної соціальної

практики. Один і той самий об'єкт можна вивчати з позиції різних соціальних проблем, а отже, він передбачає множини предметів. Тому визначення предмета дослідження одночасно визначає ту частину, грань об'єкта, яка потребує дослідження.

Об'єкт і предмет дослідження, як категорії наукового процесу, співвідносяться між собою як загальне і часткове. З них саме на предмет дослідження має бути спрямована головна увага, оскільки він визначає конкретну тему магістерської роботи.

Тобто *предметом* дослідження є те проблемне правове явище, на яке безпосередньо спрямовується наукова дослідницька робота. Слід мати на увазі, що предмет дослідження корелюється із назвою (темою) курсової роботи. Точніше кажучи, тема курсової роботи – це концентроване позначення предмету дослідження. Предмет дослідження курсової роботи описується коротко, в межах одного речення.

Мета і завдання курсової роботи співвідносяться між собою як стратегія і тактика дослідження відповідно, тобто, мета – це остаточний кінцевий результат, а завдання – це проміжні дослідницькі результати.

Вирішення будь-якої наукової проблеми проходить через низку поетапно здійснюваних дослідницьких дій, що завершуються вирішенням певних неосновних (тактичних) проблем. Зазначення на такі проміжні дослідницькі результати є вказівкою на завдання наукового дослідження (курсавої роботи). В той же час, основною метою кожного наукового дослідження є розв'язання певної стратегічної проблеми (на яку зазначалося при описанні актуальності теми та на яку вказує предмет дослідження). Досягнення такого кінцевого результату і є метою наукового дослідження.

Після зазначення на мету та завдання курсової роботи у вступі слід подати перелік *методів наукового дослідження*, завдяки яким автором було досягнуто поставленої мети. При цьому, зміст самих методів не піддається описанню, а зазначається, що саме досліджувалося певним методом (методами). Вказівка на застосування тих чи інших методів дослідження дозволяє пересвідчитися у достовірності отриманих наукових результатів.

3.5. Матеріал **основної частини** курсової роботи структурно складається з розділів, підрозділів, пунктів та підпунктів. Рівень структурної деталізації матеріалу основної частини курсової роботи встановлюється автором роботи самостійно, але за погодженням з науковим керівником.

Кількість розділів курсової роботи та їх назви (заголовки) визначаються планом курсової роботи, що додається до її теми. Корекція структури курсової роботи стосовно кількості розділів та їх назв (заголовків) також може відбутися тільки через погодження з науковим керівником.

Кожний розділ курсової роботи має висвітлювати самостійне питання, а підрозділ (пункт, підпункт) окрему частину (підчастину) цього питання.

Викладенню тексту розділів чи інших структурних частин курсової роботи має передувати вивчення відповідних теоретичних положень, вимог законодавства та позицій, вироблених юридичною практикою. Кількість опрацьованих та використаних джерел не повинна бути менше ніж 25 найменувань, серед яких перевага надається монографічним роботам та науковим статтям, присвяченим тематиці, розглядуваній у курсовій роботі. Тема курсової роботи не може бути достатньо розкритою за умови використання лише навчальної літератури (підручників, посібників тощо). Також обов'язковою вимогою є використання у роботі всіх необхідних нормативно-правових актів та роз'яснень вищих судових органів.

Текст курсової роботи має бути логічно послідовним. З цією метою рекомендується розробляти (у робочих записках) план викладення відповідної структурної частини курсової роботи.

Оскільки курсова робота – це творча робота, від її автора вимагається проявити вміння здійснення аналізу та формулювання власних думок. Такі думки мають бути підкріплені позиціями інших авторів, нормативно-правовими вимогами, судовою чи іншою юридичною практикою. При цьому, посилення на авторів, роботи яких були використані, є обов'язковою вимогою, адже плагіат - це не тільки грубе порушення методичних вимог щодо написання курсових робіт, але й порушення норм авторського права. Посилання на роботи інших авторів окрім того дозволяє перевірити достовірність використаних у курсовій роботі відомостей, безпосередньо ознайомитися з першоджерелом.

Одним із бажаних елементів курсової роботи є наявність у ній полемічного матеріалу, де автором ведеться на сторінках роботи заочний спір з іншими авторами. З цього приводу слід звернути увагу на необхідність формулювання коректних суджень щодо критики інших.

3.6. За наслідками виконання курсової роботи у **висновках** стисло наводять інформацію про найбільш вагомні дослідницькі результати. Рекомендується даний матеріал викладати в наступній послідовності:

а) вказати чи досягнуто за ходом проведення дослідження поставлених мети та завдань курсової роботи;

б) оцінити в якій мірі мета та завдання досягнуті та що зробити не вдалося (зазначити на причини дослідницьких невдач);

в) зазначити на перспективи подальших наукових розвідок щодо розв'язання розглядуваних у курсовій роботі проблем;

г) вказати, як отримані результати можуть бути практично використані (в навчальній діяльності, законодавчій, судовій практиці тощо).

Слід мати на увазі, що у висновках наводяться тільки ті дослідницькі результати, які зазнали свого достатнього обґрунтування в основній частині курсової роботи.

3.7. **Список використаних джерел** складається після висновків курсової роботи. Як зазначалося вище (у п. 2.5.) авторіві курсової роботи необхідно опрацювати достатню кількість інформативних джерел (не менше двадцяти п'яти), аби отримувані ним результати (висновки) мали достовірний характер.

Список використаних джерел складається відповідно до вимог, викладених у розділі 3 цих Методичних вказівок.

3.8. **Додатки** до курсової роботи не обов'язковою структурною частиною. Їх подають тільки у разі необхідності, тобто тоді, коли є певний допоміжний (ілюстративний) матеріал, який недоречно розмішувати в основній частині роботи, чи в інших її структурних частинах.

В додатках, зокрема, можуть бути подані результати статистичних, соціологічних та інших досліджень, що використовуються автором курсової роботи в якості аргументації певних положень. В додатках також можуть наводитися: порівняльні таблиці (де визначається співвідношення певних правових, чи інших явищ); зразки юридичних документів, запропонованих до впровадження автором курсової роботи; описання прикладів юридичної практики та інше.

4. Оформлення курсової роботи

4.3.1. **Текст** роботи виконується **державною мовою**.

4.3.2. Роботу друкують за допомогою комп'ютера на **одній стороні аркуша білого паперу формату А4** (210x297 мм). За умови друку роботи за допомогою комп'ютерів слід використовувати шрифт Times New Roman текстового редактора Word, розмір 14 з полуторним міжрядковим інтервалом.

Допускається **написання тексту** курсової роботи **від руки**. При цьому використовується темні кольори чорнил (чорний, синій, фіолетовий).

4.3.3. Рекомендований **обсяг курсової роботи** 20-25 стор. Друкованого тексту або 35-40 стор. – рукописного (при цьому не враховується обсяг аркушів, де наводяться список використаних джерел та додатки).

4.3.4. **Текст** роботи необхідно **друкувати (писати)**, залишаючи береги таких розмірів: лівий - 30 мм, правий - не менше 10 мм, верхній - не менше 20 мм, нижній - не менше 20 мм. Шрифт друку повинен бути чітким, стрічка - чорного кольору середньої жирності. Щільність тексту повинна бути однаковою. Вписувати в текст окремі іншомовні слова, формули, умовні знаки можна чорнилом, тушшю, пастою тільки чорного кольору (або відповідним іншим кольором – при написанні роботи від руки), при цьому щільність вписаного тексту повинна бути наближеною до щільності основного тексту. Друкарські помилки, описки і графічні неточності, які виявилися в процесі написання можна виправляти підчищенням або зафарбуванням білою фарбою і нанесенням на тому ж місці або між рядками виправленого тексту (фрагменту малюнка) машинописним способом. Допускається наявність не більше двох виправлень на одній сторінці.

4.3.5. **Заголовки структурних частин роботи** "ЗМІСТ", "ПЕРЕЛІК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ", "ВСТУП", "РОЗДІЛ", "ВИСНОВКИ", "СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ", "ДОДАТКИ" друкують **великими літерами** симетрично до тексту (16 шрифт). Заголовки підрозділів друкують маленькими літерами (крім першої великої) з абзацного відступу. Крапку в кінці заголовка не ставлять. Якщо заголовок складається з двох або більше речень, вони розділяються крапкою. Заголовки пунктів друкують маленькими літерами (крім першої великої) з абзацного відступу в розрядці в підбір до тексту. В кінці заголовка, надрукованого в підбір до тексту, ставиться крапка. Відстань між заголовком (за винятком заголовка пункту) та текстом повинна дорівнювати 2 інтервалам;

4.3.6. **Нумерацію сторінок**, розділів, підрозділів, пунктів, підпунктів, малюнків, таблиць, формул подають арабськими цифрами без знака №. Першою сторінкою курсової роботи є титульний аркуш, який включають до загальної нумерації сторінок. **На титульному аркуші номер сторінки не ставлять, на наступних сторінках номер проставляють у правому верхньому куті сторінки без крапки в кінці.** Такі структурні частини курсової роботи, як зміст, перелік умовних позначень, не мають порядкового номера. Звертаємо увагу на те, що всі аркуші, на яких розміщені згадані структурні частини курсової роботи, нумерують звичайним чином. **Не нумерують лише їх заголовки**, тобто не можна друкувати: "1. ВСТУП" або "Розділ 6. ВИСНОВКИ". Номер розділу ставлять після слова "РОЗДІЛ 2", після номера крапку не ставлять, потім з нового рядка друкують заголовок розділу.

4.3.7. Кожну структурну частину роботи слід починати з **нової сторінки**. До загального обсягу курсової роботи не входять додатки, список використаних джерел, таблиці та рисунки, які повністю займають площу сторінки. Але всі сторінки зазначених елементів підлягають нумерації на загальних засадах.

Підрозділи нумерують у межах кожного розділу. Номер підрозділу складається з номера розділу і порядкового номера підрозділу, між якими ставлять крапку. В кінці номера підрозділу повинна стояти крапка, наприклад: "2.3." (третій підрозділ другого розділу). Потім у тому ж рядку йде заголовок підрозділу.

Пункти нумерують у межах кожного підрозділу. Номер пункту складається з порядкових номерів розділу, підрозділу, пункту, між якими ставлять крапку. В кінці номера повинна стояти крапка, наприклад: "1.3.2." (другий пункт третього підрозділу першого розділу). Потім у тому ж рядку йде заголовок пункту. Пункт може не мати заголовка. Підпункти. нумерують у межах кожного пункту за такими ж правилами, як пункти.

4.3.8. **Ілюстрації** (фотографії, креслення, схеми, графіки, карти) і **таблиці** необхідно подавати в курсовій роботі безпосередньо після тексту, де вони згадані вперше, або на наступній сторінці. Ілюстрації і таблиці, які розміщені на окремих сторінках курсової роботи, включають до загальної нумерації сторінок. Таблицю, малюнок або креслення, розміри якого більше формату А4, враховують як одну сторінку і розмішують у відповідних місцях після згадування в тексті або у додатках. Ілюстрації позначають словом "Рис." і нумерують послідовно в межах розділу, за винятком ілюстрацій, поданих у додатках. Номер ілюстрації повинен складатися з номера розділу і порядкового номера ілюстрації, між якими ставиться крапка.

Номер ілюстрації, її назва і пояснювальні підписи розмішують послідовно під ілюстрацією. Якщо подано одну ілюстрацію, то її нумерують за загальними правилами. Таблиці нумерують послідовно (за винятком таблиць, поданих у додатках) в межах розділу. В правому верхньому куті над відповідним заголовком таблиці розмішують напис «Таблиця» із зазначенням її номера. Номер таблиці повинен складатися з номера розділу і порядкового номера таблиці, між якими ставиться крапка, наприклад: "Таблиця 1.2". Якщо одна таблиця, її нумерують за загальними правилами. При переносі частини таблиці на інший аркуш (сторінку) слово "Таблиця" і номер її вказують один раз справа над першою частиною таблиці, над іншими частинами пишуть слова "Продовження табл." і вказують номер таблиці, наприклад: "Продовження табл. 1.2".

4.3.9. Примітки до тексту і таблиць, в яких вказують довідкові і пояснювальні дані, нумерують послідовно в межах однієї сторінки. Якщо приміток на одному аркуші декілька, то після слова "Примітки" ставлять двокрапку, наприклад: Примітки: 1... 2.... Якщо є одна примітка, то її не нумерують і після слова "Примітка" ставлять крапку;

4.3.10. **Загальні правила оформлення цитат та посилань на використані джерела.** При написанні роботи слід повинен давати посилання на джерела, матеріали або окремі результати з яких наводяться в роботі, або на ідеях і висновках яких розроблюються проблеми, задачі, питання, вивченню яких присвячена робота. Такі посилання дають змогу відшукати документи і перевірити достовірність відомостей про цитування документа, дають необхідну інформацію щодо нього, допомагають з'ясувати його зміст, мову тексту, обсяг. Посилатися слід на останні видання публікацій. На більш ранні видання можна посилатися лише в тих випадках, коли в них наявний матеріал, який не включено до останнього видання. Якщо використовують відомості, матеріали з монографій, оглядових статей, інших джерел з великою кількістю сторінок, тоді в посиланні необхідно точно вказати номери сторінок, ілюстрацій, таблиць, формул з джерела, на яке дано посилання в роботі. Посилання в тексті роботи на джерела слід зазначати порядковим номером за переліком посилань, виділеним двома квадратними дужками, наприклад, "... у працях [1-7]...".

Якщо в тексті роботи необхідно зробити посилання на складову частину або на конкретні сторінки відповідного джерела, можна наводити посилання у виносках, при цьому номер посилання має відповідати його бібліографічному опису за переліком посилань.

Для підтвердження власних аргументів посиланням на авторитетне джерело або для критичного аналізу того чи іншого друкованого твору слід наводити **цитати**. Науковий етикет вимагає точно відтворювати цитований текст, бо найменше скорочення наведеного витягу може спотворити зміст, закладений автором. **Загальні вимоги** до цитування такі:

а) текст цитати починається і закінчується лапками і наводиться в тій граматичній формі, в якій він поданий у джерелі, із збереженням особливостей авторського написання. Наукові терміни, запропоновані іншими авторами, не виділяються лапками, за винятком тих, що викликали загальну полеміку. У цих випадках використовується вираз "так званий";

б) цитування повинно бути повним, без довільного скорочення авторського тексту і без перекручень думок автора. Пропуск слів, речень, абзаців при цитуванні допускається без перекручення авторського тексту і позначається трьома крапками. Вони ставляться у будь-якому місці цитати (на початку, всередині, на кінці). Якщо перед випущеним текстом або за ним стояв розділовий знак, то він не зберігається.

в) кожна цитата обов'язково супроводжується посиланням на джерело, наприклад - [29, с.151].

г) при непряму цитуванні (переказі, викладі думок інших авторів своїми словами), що дає значну економію тексту, слід бути гранично точним у викладенні думок автора, коректним щодо оцінювання його результатів, і давати відповідні посилання на джерело, наприклад - [30, с.12-29].

д) якщо необхідно виявити ставлення автора до окремих слів або думок з цитованого тексту, то після них у круглих дужках ставлять знак оклику або знак питання;

е) якщо автор, наводячи цитату, виділяє в ній деякі слова, робиться спеціальне застереження, тобто після тексту, який пояснює виділення, ставиться крапка, потім дефіс і вказуються ініціали автора, а весь текст застереження вміщується у круглі дужки.

4.3.11. Курсова робота повинна бути прошита ниткою або засобами швидкого зшивання. **Не допускається при оформленні курсової роботи розміщення кожного аркушу в окремому пластиковому файлі або розміщення всіх аркушів роботи в один файл.**

Курсова робота може не мати обкладинки, але **наявність** в ній **титального аркушу є обов'язковою.**

5.Перевірка належності виконання курсової роботи та її захист

Захисту курсової роботи передуює перевірка щодо відповідності її змісту та оформлення встановленими вимогами.

Курсова робота подається на перевірку **не пізніше двадцяти діб** до призначеної дати захисту. За загальним правилом, перевірку здійснює науковий керівник курсової роботи, який складає рецензію, де вказується на можливі недоліки роботи, відзначаються спірні положення, оцінюється відповідність роботи встановленим вимогам та робиться резолютивний висновок про допуск, чи, навпаки, не допуск роботи до захисту.

Курсова робота не допускається до захисту та підлягає доопрацюванню або переробляється повністю у разі:

5.4.1. Виявлення ознак несамостійного виконання (плагіату).

5.4.2. Часткового або повного не розкриття теми.

5.4.3. Відсутності в ній обов'язкових структурних частин, або недостатності їх змістовного наповнення.

5.4.4. Невикористання у змісті роботи необхідних нормативних положень законодавства.

5.4.5. Неграмотного виконання тексту роботи.

5.4.6. Недотримання вимог щодо оформлення роботи.

Захист курсової роботи проводиться згідно встановленого графіка (розкладу) у присутності комісії, до складу якої входить науковий керівник даної роботи.

Процедура захисту курсової роботи включає доповідь студента про зміст роботи, його відповіді на питання та зауваження, що були сформульовані в рецензії та/або висловлені за ходом захисту. Власне захист роботи полягає у вмінні її автора активно відстоювати свою позицію, наводити відповідні аргументи, обґрунтовано висловлювати критичні зауваження щодо позицій інших. На підставі попередньої кваліфікації змісту курсової роботи (рецензування) та оцінювання виступу її автора комісією приймається рішення про остаточну оцінку такої роботи.

6. Питання для підсумкового контролю

1. Поняття, сутність і завдання кримінального процесу.

2. Процесуальна форма і її значення у кримінальному судочинстві.

3. Поняття і значення засад кримінального процесу, їх система.

4. Характеристика загально-правових засад.

5. Засада верховенства права та законності.

6. Засади рівності перед законом і судом, поваги до людської гідності та забезпечення права на свободу та особисту недоторканість.

7. Засади забезпечення недоторканості житла чи іншого володіння особи та недоторканості права власності.

8. Засади таємниці спілкування та невтручання у приватне життя.

9. Характеристика міжгалузевих засад.

10. Засади змагальності та диспозитивності.

11. Характеристика галузевих засад.

12. Засада публічності.

13. Засада презумпції невинуватості та забезпечення доведеності вини.

14. Засада забезпечення права на захист.

15. Характеристика засад, які діють на судових стадіях.

16. Засада доступу до правосуддя.

17. Засади розумності строків та мови, якою здійснюється кримінальне судочинство.

18. Поняття і класифікація сторін кримінального процесу.

19. Кримінально-процесуальні функції. Функції обвинувачення, захисту, правосуддя; сторони, що їх виконують.

20. Державні органи та посадові особи, які ведуть процес.

21. Суд як орган судової влади згідно з Конституцією України, його функції та повноваження.

22. Судовий контроль за законністю та обґрунтованістю рішень і дії органів досудового розслідування.

23. Форми здійснення правосуддя та їх особливості.

24. Обставини, які виключають участь судді в кримінальному процесі.

25. Відводи і самовідводи суддів.

26. Прокурор, його функції та повноваження у кримінальному процесі згідно з Конституцією України.

27. Загальна характеристика функцій прокурора та його повноважень у різних стадіях процесу.

28. Обставини, які виключають участь прокурора в кримінальному процесі.

- 29.Органи досудового розслідування.
- 30.Слідчий, його функції та повноваження. Процесуальна самостійність слідчого. Начальник слідчого відділу, його функції та повноваження.
- 31.Оперативні підрозділи.
- 32.Особи, які захищають інтереси тих, кого вони представляють у кримінальному процесі (учасники процесу).
- 33.Обвинувачений, його процесуальне становище.
- 34.Підозрюваний, його процесуальне становище.
- 35.Захисник, його обов'язки і права. Особи, що допускаються як захисники.
- 36.Порядок запрошення захисника. Момент допуску захисника до участі в справі. Відмова від захисника і його заміна. Випадки, в яких відмова від захисника не може бути прийнята.
- 37.Обставини, що виключають участь захисника в справі. Усунення захисника від участі у справі.
- 38.Підстави та порядок визнання особи потерпілою. Права потерпілого.
- 39.Особливості процесуального становища потерпілого в справах публічного, приватно-публічного і приватного обвинувачення.
- 40.Цивільний позивач, його права та обов'язки. Цивільний відповідач, його права та обов'язки.
- 41.Законні представники обвинуваченого, підозрюваного, потерпілого.
- 42.Представники потерпілого, цивільного позивача, цивільного відповідача.
- 43.Особи, які відіграють допоміжну роль у кримінальному процесі.
- 44.Свідок, його права та обов'язки.
- 45.Перекладач, його права та обов'язки.
- 46.Експерт та спеціаліст, їх права та обов'язки.
- 47.Секретар судового засідання, його права та обов'язки.
- 48.Судовий розпорядник, його права та обов'язки.
- 49.Поняття і класифікація доказів у кримінальному процесі.
- 50.Процесуальні джерела доказів.
- 51.Належність і допустимість, достовірність і достатність доказів.
- 52.Класифікація доказів.
- 53.Визнання доказів недопустимими.
- 54.Кримінально-процесуальне доказування як різновидність пізнавальної діяльності.
- 55.Теорія доказів та її значення у кримінальному процесі.
- 56.Доказове право.
- 57.Встановлення об'єктивної істини у кримінальному провадженні як мета доказування у кримінальному процесі.
- 58.Поняття і зміст процесу доказування.
- 59.Обставини, які підлягають доказуванню у кримінальному провадженні.
- 60.Способи збирання доказів у кримінальному процесі.

7. Рекомендовані джерела інформації

базова:

- 1.Вереща Р.В. Кримінальне право України. Загальна частина. К.: Алерта, 2020. 360с.
- 2Європейська конвенція з прав людини: основні положення, практика застосування, український контекст / уклад. і наук. ред. О. Л. Жуковська. К.: ВПОЛ, 2014. 960 с.
- 3.Європейський суд з прав людини. Судова практика. Вип. 2: Стаття 2 ЄКПЛ. "Право на життя": у 3 кн. / за заг. ред. В. Г. Буткевича. К: Ред. журн. "Право України", 2016. Кн. 2. 1164 с.
- 4.Загальна декларація прав людини [Електронний ресурс]: Міжнародний документ від 10.12.1948. Режим доступу: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_015.
- 5.Інструкція про організацію проведення негласних слідчих (розшукових) дій та використання їх результатів у кримінальному провадженні, затверджена Наказом Генеральної прокуратури України, Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, Адміністрації Державної прикордонної служби України, Міністерства фінансів України, Міністерства юстиції України 16.11.2012 N 114/1042/516/1199/936/1687/5.

6. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод [Електронний ресурс]: Міжнародний документ від 10 грудня 1948 року. Режим доступу: [http:// zakon0.rada.gov.ua/laws/show/995_004](http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/995_004).

7. Кодекс України про адміністративні правопорушення: Закон України від 12 липня 1984 р. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10>.

8. Конституція України [Електронний ресурс]: Конституція від 28.06.1996 № 254к/96-ВР. Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>.

9. Кримінальний процесуальний кодекс [Електронний ресурс]: Закон України від 13 квітня 2012 року № 4651-VI. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/4651-17>

10. Кримінальний кодекс України [Електронний ресурс]: Закон України від 5 квітня 2001 р. № 2341-III. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text>

11. Кримінальне право України: Загальна частина: Підручник/ за ред. В.В. Сташиса, В.Я. Тація. 4-те вид., переробл. і допов. Х.: Право, 2010. 456с.

12. Кримінальне право України (у питаннях та відповідях): навч. посіб./за заг. ред. д-ра юрид. наук., проф. О. М. Литвинова; Литвинов О. М., Житний О. О., Клемпарський М. М. та ін. Харків: МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ. 2016. 328 с.

13. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод [Електронний ресурс]: Міжнародний документ від 04.11.1950. Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/995_004.

14. Про національну поліцію [Електронний ресурс]: Закон України від 2 липня 2015 року № 580-VIII. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/580-19>

15. Про адвокатуру та адвокатську діяльність [Електронний ресурс]: Закон України від 05.07. 2012 року № 5076-VI. Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/5076-17/page3>.

16. Про судоустрій і статус суддів [Електронний ресурс]: Закон України від 02.06.2016 року № 1402-VIII. Режим доступу: [http:// zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1402-19/page7](http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1402-19/page7).

17. Про інформацію [Електронний ресурс]: Закон України від 23 квітня 1991 року № 987-XII. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2657-12>.

18. Про основи національної безпеки України [Електронний ресурс]: Закон України 19 червня 2003 року № 964-IV. Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/964-15>.

19. Про Службу безпеки України [Електронний ресурс]: Закон України від 25 березня 1992 року N 2229-XII. Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2229-12/page2>.

20. Про прокуратуру [Електронний ресурс]: Закон України від 14 жовтня 2014 року № 1697-VII. Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1697-18/page7>.

21. Про ратифікацію Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року [Електронний ресурс]: Закон України від 17 липня 1997 № 475/97-ВР. Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/475/97-%D0%B2%D1%80>.

22. Про оперативно-розшукову діяльність [Електронний ресурс]: Закон України, від 18 лютого 1992 року № 2135-XII. Режим доступу: [http:// zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2135-12/page2](http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2135-12/page2).

23. Сухонос В., Білокінь Р. Кримінальне право України. Загальна частина. Підручник. Суми: Університетська освіта, 2018. 420с.

24. Сухонос В., Сухонос В., Білокінь Р. Кримінальне право України. Особлива частина. Підручник. Суми: Університетська освіта, 2020. 672с.

допоміжна:

1. Волинець Р.Л. Аналіз суб'єктивного складу злочинів, що посягають на фондовий ринок, передбачених ст. 223-2 та 232-2 КК України // *Приватне та публічне право*. 2018. № 1. С.113-117.

2. Кікалішвілі М.В. Незалежність у роботі як ключовий фактор ефективної протидії корупції з боку мас-меді // *Приватне та публічне право*. 2019. № 4. С.170-175.

3. Лень В. В. Щодо ефективного і нового кримінального закону в сучасних умовах // *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2018. №1. С. 205 – 210.

4. Лесько Н.В. Правові засади протидії торгівлі дітьми в Україні // *Приватне та публічне право*. 2017. № 3. С. 121-124.

5. Матишевський П. С. Кримінальний кодекс України і світові стандарти // *Юридичний вісник України*. №28. 2018. 14-20 липня. С. 1–4.

6. Махінчук В. Конституційні принципи кримінального права: проблема формування системи законодавчих гарантій адекватності покарання // *Підприємництво, господарство і право*. 2016. № 2. С. 23–27.

7. Мироненко Т.Є. Деякі проблеми змісту та застосування угод про визнання невинуватості // *Приватне та публічне право*. 2017. № 3. С. 125-128.

9. Поповченко О. Біблія – джерело кримінального права // *Підприємництво, господарство, право*. 2016. № 4 (184). С. 26–27.

10. Почтовий М. Про співвідношення понять «правова свідомість» та «правова культура» // *Юридична Україна*. 2015. № 11–12. С. 17–21.

11. Савицька В.М. Особливості виконання поняття «завідомість» у злочинах проти життя та здоров'я (розділ II Особливої частини КК України) // *Приватне та публічне право*. 2020. № 2. С. 113-117.

12. Савчак А. Дія закону в часі: теорія та правові позиції Конституційного Суду України // *Підприємництво, господарство, право*. 2018. № 1 (181). – С. 64–67.

13. Титаренко О. О. Деякі недоліки Концепції державної політики у сфері кримінальної юстиції та забезпечення правопорядку в Україні щодо концептуальних змін кримінального законодавства // *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2016. – № 1. С. 209–213.

14. Топчій В.В. Проблеми кваліфікації злочинів проти територіальної цілісності та недоторканності: практичний аспект // *Приватне та публічне право*. 2018. № 4. С. 71-74.

15. Топчій В.В. Характеристика кримінально-правової охорони авторського права та суміжних прав // *Приватне та публічне право*. 2018. № 4. С. 75-78.

16. Шульга А.М. Проблеми визначення суспільно небезпечних наслідків злочинів проти земельних ресурсів // *Приватне та публічне право*. 2017. № 4. С. 139-144.

Приклад оформлення титульної сторінки

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ УКРАЇНИ

**ЧЕРКАСЬКИЙ ІНСТИТУТ ПОЖЕЖНОЇ БЕЗПЕКИ
ІМЕНІ ГЕРОЇВ ЧОРНОБИЛЯ**

Відділення заочного навчання

**КУРСОВА РОБОТА
з дисципліни Кримінальний процес**

на тему:

Міжнародне співробітництво під час кримінального провадження

Здобувачки 4-го курсу
(т.н. 4 роки 9 міс.), 1 групи ОР «бакалавр»
спеціальності 081 «Право»
Аліни ЗАГАРОДНЮК

Керівник: професор кафедри управління
у сфері цивільного захисту, д.ю.н.

Віктор МИКОЛЕНКО

Національна шкала: _____
Кількість балів: __ Оцінка: ECTS ____

Члени комісії:

_____	_____
(підпис)	(прізвище та ініціали)
_____	_____
(підпис)	(прізвище та ініціали)
_____	_____
(підпис)	(прізвище та ініціали)

Правила опису та оформлення списку використаних джерел з урахуванням нормативних положень ДСТУ 8302:2015 Інформація та документація. Бібліографічне посилення. Загальні положення та правила складання.

Книги

Однотомний документ

Один автор:

- 1.Лобойко Л. М. Кримінальний процес : підручник. К.: Істина, 2017. 432 с.
- 2.Богатирьова О. І. Заходи забезпечення кримінального провадження: наук.- практ. посібник. К.: Нац. акад. прокуратури України, 2015. 309 с.

Два автори:

- 1.Лобойко Л. М., Банчук О. А. Кримінальний процес: навчальний посібник. К.: Ваіте, 2014. 280 с.
- 2.Молдован А. В., Мельник С. М. Кримінальний процес України: навч. посіб. К.: Центр учбової літератури, 2013. 368 с.

Три автори:

- 1.Капліна О.В.,Трофименко В.М., Шило О.Г. Кримінальний процес: підручник. Харків: Право, 2018. 584 с.
2. Молдован В.В., Молдаван А.В., Кацавець Р.С. Кримінальний процес України. Лекції. Процесуальні документи. К.: Алерта, 2018. 360с.

Чотири і більше автори:

- 1 Кримінальний процес: підручник / за заг. ред. О. В. Капліної . Харків: Право, 2016. 384 с.
- 2.Кримінальний процес: підручник / за заг. ред. В. В. Коваленкао. К.: «Центр учбової літератури», 2015. 544 с.

Без автора:

- 1.Кримінальний кодекс України: науково-практичний аментар / за заг. ред. Є.О.Тихоненко. Х.: ТОВ «Одісей», 2016. 586 с.
- 2.Кримінальний процесуальний кодекс України: науково-практичний аментар / за заг. ред. Є.О.Тихоненко. Х.: ТОВ «Одісей», 2018. 586 с.

Законодавчі та нормативні документи:

- 1.Про судоустрій і статус суддів [Електронний ресурс]: Закон України від 02.06.2016 року № 1402-VIII. Режим доступу: [http:// zakon2.rada.gov.ua/ laws/ show/1402-19/page7](http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1402-19/page7).
- 2.Кримінальний процесуальний кодекс [Електронний ресурс]: Закон України від 13 квітня 2012 року № 4651-VI. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/4651-17>

Періодичні видання

- 1.Бабчинська Т. Деякі аспекти реалізації права на захист у кримінальному провадженні. *Підприємництво, господарство і право*. 2017. № 6. С. 166–170.
- 2.Волошина В.К. Прокуро як суб'єкт забезпечення принципу розумності строків у кримінальному провадженні // *Порівняльно-аналітичне право*. 2019. № 3. С. 202-205. Режим доступу: http://www.pap.in.ua/3_2019/55.pdf

Крім того, корисну інформацію можна прочитати:

корисні веб-сайти:

1. www.president.gov.ua – офіційна сторінка Президента України
2. www.rada.gov.ua – Сервер Верховної Ради України
3. www.state.gov.ua – Кабінет Міністрів України
4. www.kmu.gov.ua – урядовий портал Кабінету Міністрів України.
5. www.minjust.gov.ua – Офіційний сайт Міністерства юстиції України
6. www.bank.gov.ua – Національний банк України
7. www.ukrstat.ua – Державний комітет статистики України.
8. www.reyestr.court.gov.ua - Єдиний державний реєстр судових рішень.
9. www.ccu.gov.ua/uk/index - Конституційний Суд України
10. www.scourt.gov.ua – Верховний Суд України.

11. www.arbitr.gov.ua – Верховний Господарський Суд України.
12. www.vasu.gov.ua – Верховний Апеляційний Суд України.

наукові та електронні бібліотеки в Україні:

1. www.nbu.gov.ua – Національна бібліотека України ім. В.І.Вернадського.
2. www.nplu.kiev.ua – Національна парламентська бібліотека України
3. www.lsl.lviv.ua – Львівська наукова бібліотека ім. В. Стефаника
4. www.ognb.odessa.ua – Одеська державна наукова бібліотека ім. О.М. Горького.
5. www.korolenko.kharkov.com – Харківська державна наукова бібліотека ім. В.Г. Короленка
6. www-library.univer.kharkov.ua – Центральна наукова бібліотека Харківського національного університету ім. В.Н. Каразіна
7. <http://univd.edu.ua/ibportal/> - Бібліотека Харківського національного університету внутрішніх справ

міжнародні суди:

1. www.icj-cij.org – Міжнародний суд правосуддя (International Court of Justice)
- www.curia.eu.int – Суд правосуддя Європейських Співтовариств (Court of Justice of the European Communities)
2. www.echr.coe.int – Європейський Суд по захисту прав людини (European Court of Human Rights)
3. www.worldcourts.com – Інформація про міжнародні суди

міжнародні економічні і фінансові організації:

1. www.imf.org – Міжнародний валютний фонд.
2. www.in.org – Організація Об'єднаних Націй
3. www.wto.org – Світова організація торгівлі
4. www.worldbank.org – Група Світового Банку.